

η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του Α.Σ.Κ.Ε.

Οκτώβριος 2021
αρ. φύλλου 186

Γραφεία : Τζώρτζ 12, 7^{ος} όροφος, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 106 77,
τηλ. 210-3822315, fax 210-3819887 , ιστοσελίδα <http://www.aske.gr>

Πνιγνή η εσωτερική εικόνα κάπως καλή στα εξωτερικά

Η γενική εσωτερική κατάσταση εξελίσσεται συνεχώς προς το χειρότερο, πλην ίσως στα του εξωτερικού θέματα. Οι Έλληνες πολίτες, ήδη, δυσφορούν, γενικά, και ανησυχούν όλο και περισσότερο για τα ερχόμενα, ακόμη και άμεσα.

Η πανδημία συνεχίζεται απτόητη, παρά τον, ελλιπή πάντως, εμβολιασμό, με το «κίνημα» των αντιεμβολιαστών να μην ερμηνεύεται μόνο με ψυχιατρικούς όρους, ενώ σεισμοί καταστροφικοί, πυρκαϊές (που τουλάχιστο αυτές δεν μας απειλούν το χειμώνα!) και οι πλημμύρες (λόγω ισχυρών βροχών, που φυσικά θα γίνονται ισχυρότερες, προφανώς...) δεν αντιμετωπίζονται επαρκώς, με τις ήδη, αδικαιολόγητες εν πολλοίς, αυξήσεις τιμών παντού να καθιστούν τα προβλήματα των πληγέντων εντονότερα.

Και, περιέργως ξαφνικά, για να αυξηθούν «οι πληγές του Φαραώ», ενέσκηψε η εξωφρενική αύξηση τιμών στις πηγές ενέργειας, με ανυπολόγιστα, παγκόσμια, παρεπομένα σε όλους, σχεδόν, τους παραγωγικούς κλάδους και, όπως συνήθως αναμενόμενα, οι τιμές όλων των αγαθών και των υπηρεσιών αυξήθηκαν κατακόρυφα στη χώρα μας, πριν καν η αρχική αύξηση να αρχίσει να επηρεάζει τις τιμές στην κατανάλωση. Φαντάζεται κανείς τις επιπτώσεις στους ανέργους και στους υποψήφιους(!) συνταξιούχους που (300-400χιλ.!!!) μάταια αναμένουν εδώ και χρόνια την σύνταξή τους!

Ακόμη, ενώ αρκετοί ανέμεναν ότι, τουλάχιστον, κάτι θα γινόταν στο μέγα πρόβλημα της εσωτερικής ασφάλειας, που είχε εξαφανιστεί κατά την τετραετία plus του ΣΥΡΙΖΑ, (για την κάποια σοβαρότητα στην Κυβέρνηση, φυσικά, κυριαρχεί η αίσθηση ανεκδότου, ανάλογη με αυτήν της συριζαϊκής και γεωργακικής ανάλογης), δυστυχώς η πρώτη σχετικά καλή εξέλιξη έχει μεταβληθεί σε εφιάλτη και το πρόσφατο θλιβερό επεισόδιο στο Πέραμα έγινε πάλι, μιντιακό, κυρίως παιχνίδι «κλεφτών και

(συνέχεια στη σελ. 5)

ΠΟΛΥΠΟΛΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ : ΩΛΙΝΕΣ και ΧΑΟΣ

Η χαμένη «παγκοσμιοποίηση»

«Η κ. Λαγκάρντ ξεκίνησε την ομιλία της αναφερόμενη στην παγκοσμιοποίηση, τονίζοντας ότι είναι πάντα ευάλωτη σε παγκόσμιους κραδασμούς, όπως διεφάνη πρόσφατα με την πανδημία. Ο προστατευτισμός αυξάνεται, η κλιματική αλλαγή επιταχύνεται και η βιομηχανική πολιτική αλλάζει. Οι οικονομίες που έχουν υιοθετήσει την παγκοσμιοποίηση, όπως η Ευρώπη, είναι πιο εκτεθειμένες σε αυτές τις αλλαγές». Υπογράμμισε επίσης, ότι «η Ευρώπη έχει αποκομίσει τα οφέλη της παγκοσμιοποίησης στο παρελθόν και έχει υποφέρει πολύ από την πτώση της». Συζήτηση με τον ιδρυτή και εκτελεστικό πρόεδρο του Παγκόσμιου Οικονομικού Φόρουμ, Κλάους Σβαμπ.

Την αναβίωση της αμερικανοευρωπαϊκής «παγκοσμιοποίησης», μετά την αποχώρηση Τραμπ, από την προεδρία Μπάιντεν ευελπιστούσε το απανταχού τραπεζικό και χρηματιστηριακό κατεστημένο. Είδε όμως να μην ευοδώνονται οι προσδοκίες τους, επειδή οι ΗΠΑ δεν είναι πλέον η ηγέτιδα χώρα του πλανήτη. Η αποβιομηχάνιση, η μεγάλη φτώχεια με τον προκλητικό πλούτο των ολίγων, ο πολυκερματισμός και οι διαιρέσεις της αμερικανικής κοινωνίας, ο ρατσισμός η βία, ο κοινωνικός αποκλεισμός αφροαμερικανών, λατίνων και ασιατών και η κοινωνική οργή δείχνει μια μόνιμη εσωτερική κρίση, που εγκυμονεί πάντα μια αντισυμβατική ηγεσία, όπως συνέβη το 2016 με τον Τραμπ με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Ο εσμός της «παγκοσμιοποίησης» εναποθέτει τις ελπίδες του, στον επόμενο Πρόεδρο, αφού η Γερμανία δεν του αρκεί. Φρούδες...

Το σύνθημα Μπάιντεν

Το σύνθημα ότι «οι ΗΠΑ επανέρχονται», έχει καταστεί κενό περιεχομένου. Δεν μπορούν πλέον (συνέχεια στη σελ. 2)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ του ΑΣΚΕ

Λόγω του κορονοϊού αναβάλλεται, μέχρι νεωτέρας, η ετήσια συνεστιάση μελών και φίλων του ΑΣΚΕ.
Σας ευχαριστούμε

(συνέχεια από τη σελ. 1)

ΠΟΛΥΠΟΛΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ : ΩΔΙΝΕΣ και ΧΑΟΣ

να επιβάλλουν, όπως έκαναν παλαιότερα, το βίαιο ή μη εξαναγκασμό χωρών σε υποτελείς τους. Κι' αυτό ενισχύει τις αντιτιθέμενες στοχεύσεις των άλλων χωρών καθώς και την αναγκαιότητα στήριξης των κρατικών τους δομών για την αντιμετώπιση και της πανδημίας και τώρα με την **περιέργως απότομη αύξηση των τιμών της ενέργειας** που προκαλεί αλυσιδωτές γενικές αυξήσεις τιμών με ό,τι αυτό συνεπάγεται (π.χ. πληθωρισμός, χρεοκοπίες, αυξήσεις επιτοκίων δανεισμού κ.λπ.) που τις υποχρεώνει να δανείζονται επιπλέον για να στηρίξουν τις κοινωνίες και τις χώρες τους από τη φτώχεια και για να αποτρέψουν κατά το δυνατόν μια ακόμη καπιταλιστική κρίση

Απέτυχε

Η πολιτική Μπάιντεν να «συμμαζέψει» το λεγόμενο δυτικό στρατόπεδο για την αντιμετώπιση της Κίνας και δευτερευόντως της Ρωσίας απέτυχε παταγωδώς. Μετά την αποχώρηση των αμερικανονατοϊκών στρατευμάτων από το Αφγανιστάν, που είχε ξεκινήσει ο Τραμπ, και την επάνοδο των Ταλιμπάν το κύρος των ΗΠΑ μειώθηκε ακόμη περισσότερο. Και το χρεώθηκε ο Μπάιντεν. Είναι χαρακτηριστικό ότι ενώ οι ΗΠΑ απειλούσαν με οικονομικές κυρώσεις τη Γερμανία αν δε σταματούσε το ρωσικό αγωγό φυσικού αερίου North-Stream 2, τελικά ο Μπάιντεν υποχώρησε. Οι ΗΠΑ στηρίζονται, κυρίως, στην διπλωματική, στην στρατιωτική και στην (φθίνουσα) οικονομική τους ισχύ.

Το κενό της αμερικανικονατοϊκής αποχώρησης από το Αφγανιστάν έσπευσαν να καλύψουν Ρωσία, Κίνα και Ιράν. Ν' αναδειχθούν δηλ. οι ισχυρότεροι παίκτες στην Κεντρική Ασία. Ρόλο, επίσης, θέλει να παίξει στην περιοχή και η Τουρκία μαζί με το Κατάρ με αμερικανική προτροπή. Ομως δεν είναι βέβαιο αν θέλουν την Τουρκία οι Ταλιμπάν.

Ειδικότερα η Τουρκία θέλει να επωφεληθεί από την αμερικανική αδυναμία και να εκβιάσει την Ελλάδα στην Μεσόγειο και στο Αιγαίο, και την Κύπρο με διχοτόμηση. Να επεκτείνει την κατοχή της στη Συρία, στη Λιβύη παίζοντας με Ρωσία και ΗΠΑ δοκιμάζοντας τις αμερικανικές αλλά και τις γαλλικές αντοχές (Η Γαλλία έχει συμφέροντα στη Μεσόγειο).

Η AUKUS

Η περιβόητη συμφωνία AUKUS (Αυστραλία, Βρετανία, ΗΠΑ), που επέσυρε τη γαλλική «μήνι», ανακοινώθηκε, αν και προετοιμαζόταν από καιρό, προφανώς για αντιπερισπασμό του αντίκτυπου που είχε η αποχώρηση από το Αφγανιστάν. Η AUKUS δημιουργήθηκε, όπως είπαν, για να αντιμετωπίσει την επιθετικότητα της Κίνας. Η Αυστραλία που έχει στενές εμπορικές

σχέσεις με την Κίνα (εξάγει γεωργικά και κτηνοτροφικά προϊόντα καθώς και άνθρακα και εισάγει κινεζικά βιομηχανικά προϊόντα) θα αγοράσει πανάκριβα αμερικανικά πυρηνικά υποβρύχια και μόνο να χάσει έχει από τη «συμμαχία», τουλάχιστον βραχυπρόθεσμα. Η Βρετανία βρήκε ρόλο εκτός Ε.Ε. προσβλέποντας σε στενότερη σχέση με τις ΗΠΑ. Είναι όμως πολύ μακριά από την Κίνα. Οι ΗΠΑ είναι απορίας άξιο πώς θ' αντιμετωπίσουν την Κίνα, μια ανερχόμενη υπερδύναμη με πυρηνικά όπλα. Μια στρατιωτική επέμβαση είναι αδιανόητη, αφού σε πιο αδύνατες χώρες δεν αντέχουν πλέον ούτε στρατιωτικές επεμβάσεις ούτε εκτεταμένη εγκατάσταση αμερικανικού στρατού στο εξωτερικό. Ο λόγος είναι οι τεράστιες στρατιωτικές δαπάνες που αυξάνουν τον εσωτερικό δανεισμό και υπονομεύουν το δολάριο με υποτίμηση. Όπως είχε γίνει και με τον πόλεμο στο Βιετνάμ, όπου τότε υπήρχε η μετατρεψιμότητα δολαρίου σε χρυσό (35 δολ. η ουγγιά χρυσού, συμφωνία Μπρετον Γουντς 1944) και οι διαφορές χώρες τότε «ξεφορτώνανε» δολάρια και έπαιρναν το αντίτιμο σε χρυσό από τις ΗΠΑ, με συνέπεια να μειώνεται το αμερικανικό απόθεμα χρυσού, δηλ. έμμεση υποτίμηση. Αυτό γινόταν έως το 1971 όταν ο Νίξον σταμάτησε τη μετατρεψιμότητα δολαρίου σε χρυσό.

Δεν μπορούν να επιβάλουν πρακτικά οικονομικές κυρώσεις η εμπάργκο στην Κίνα, όπως κάνουν σε πιο αδύνατες χώρες (Κούβα, Ιράν, Αφγανιστάν). Πιστεύουν ότι η AUKUS θα λειτουργεί ως αντίπαλο δεος αποτροπής της Κίνας από επιθετικές ενέργειες.

Πάντως η Ρωσία ήδη συμπράττει εκτός από πάροχος ενέργειας και σε στρατιωτικό επίπεδο με κοινά στρατιωτικά γυμνάσια με την Κίνα μετά την AUKUS.

Οι ευρωπαϊκές χώρες είναι αντίθετες με την αμερικανική πολιτική κατά της Κίνας, επειδή, αν συνταχθούν με τα αμερικανικά σχέδια, ιδίως η Γερμανία, θα χάσουν μια αχανή αγορά των προϊόντων τους και θα κλείσουν τις εταιρείες τους που είναι εγκατεστημένες εκεί. Η Γαλλία, που έχει ακόμη αποικίες και συμφέροντα στον Ειρηνικό, θεωρεί ότι οι ΗΠΑ την «έριξαν» με την AUKUS, έχασε μια «αγορά του αιώνα» με την Αυστραλία και περιφρόνησαν τα γαλλικά συμφέροντα στην περιοχή. **Τελικά η AUKUS μοιάζει μ' ένα πουκάμισο αδειανό,** επειδή μόνο οι ΗΠΑ είναι υπολογίσιμη δύναμη σ' αυτή τη «συμμαχία των προθύμων του Ειρηνικού».

ΠΟΛΥΠΟΛΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ : ΩΔΙΝΕΣ και ΧΑΟΣ

Ναυαγεί, δυστυχώς, το νέο New Deal

Η προεδρική εξαγγελία για ένα νέο New Deal 2,3 τρις δολ. για κατασκευές υποδομών, που θα δημιουργούσε εκατομμύρια θέσεις εργασίας καθώς και η σημαντική αύξηση της φορολογίας των πλουσιότερων Αμερικανών, δυστυχώς, ναυαγεί, επειδή η Γερουσία δεν το εγκρίνει. Μετά βίας, πιθανόν, θα εγκρίνουν 1 τρις δολ. κι αυτά υπό προϋποθέσεις.

Η εξέλιξη αυτή είναι αρνητική, επειδή μειώνει σοβαρά τις ελπίδες για μια νεα κενσινγκιανή πολιτική ως οδηγό, που θα χτύπησε τις πολιτικές λιτότητας των απανταχού παγκοσμιοποιητών (Ε.Ε. Γερμανία, Σόιμπλε και σια), και επειδή προοιωνίζεται δυσμενής εξέλιξη για τον έλεγχο του Κογκρέσου για τον Μπάιντεν στις ενδιάμεσες εκλογές του 2022.

Ρωσία και Κίνα

Η Ρωσία έχει αυξήσει την γεωπολιτική επιρροή της, κυρίως λόγω της ενεργειακής κρίσης, ως δεσπότης πάροχος φυσικού αερίου στην Ευρώπη (30% έως 35% της συνολικής κατανάλωσης) αλλά και στην Κίνα (αγωγός Power of Siberia μεταφοράς 38 δισ. κυβικών μέτρων ρωσικού φυσικού αερίου ετησίως στην Κίνα επί 30 χρόνια). Εκμεταλλεύεται το αμερικανικό κενό στο Αφγανιστάν. Συμπράττει, συγκυριακά πιθανόν, στρατιωτικά με την Κίνα και διατηρεί ακέραια την επιρροή της στη Συρία, στη Λιβύη, στον Καύκασο και στις χώρες της πρώην ΕΣΣΔ, πλην των χωρών της Βαλτικής.

Η Κίνα εκτός από οικονομική υπερδύναμη, που εκμεταλλεύτηκε την πανδημία, έχει ισχυροποιηθεί σημαντικά και στρατιωτικά (δοκιμές υπερηχητικών πυραύλων αόρατων στα ραντάρ). Απειλεί με κατάληψη την νήσο Ταϊβάν, την πρώην εθνικιστική Κίνα όπου είχε καταφύγει το 1949 ο Τσανγκ Κάι Σεκ ηττημένος από το Μάο. Η Ταϊβάν (Φορμόζα την είχαν βάπτισαν οι Πορτογάλοι, επισήμως

ονομάζεται Δημοκρατία της Κίνας), που είναι κι-νεζικό έδαφος όμως οι κάτοικοί της αντιδρούν στην ενσωμάτωση με την Κίνα έχοντας υπόψη τις αρνητικές εξελίξεις στο Χογκ Κονγκ. Όσο οι ΗΠΑ θα υποχωρούν ως υπερδύναμη τόσο η Κίνα θα γίνεται πιο επιθετική και πιο διεισδυτική οικονομικά σε διάφορες χώρες, της Ρωσίας μη εξαιρουμένης. Η ανεπάρκεια ενεργειακών πόρων, όμως, αποτελεί τροχοπέδη μεν αλλά και κίνητρο επέκτασης.

Η Ε.Ε (...)

Η Ε.Ε. αποδεικνύεται γεωπολιτικά ανύπαρκτη, ενώ αυξάνουν οι αντιθέσεις στο εσωτερικό της με την Πολωνία να θεωρεί ότι το Σύνταγμα της υπερτερεί του λεγόμενου ευρωπαϊκού δικαίου, την Ουγγαρία να μην συμμορφώνεται με τις γερμανοευρωπαϊκές αποφάσεις, ενώ η Γαλλία αντιπαράκειται με τη Γερμανία για τον ευρωστρατό υπό γαλλική ουσιαστικά ηγεσία. Η Γερμανία στη μετά Μέρκελ εποχή δεν πρόκειται ν' αλλάξει πολιτική. Αναπολεί τη στιγμή που θα επαναφέρει την καταστροφική, για τους λαούς της νότιας Ευρώπης, λιτότητα, ενώ δεν πρόκειται να μεταβάλει την φιλοτουρκική πολιτική της. Οι ελπίδες όσων πίστευαν σε αλλαγή πολιτικής σύντομα θα αποδειχθούν φρούδες. **Οι εγχώριοι φιλογερμανοί θα εκτεθούν για άλλη μια φορά.**

Επίλογος

Στην Ελλάδα, δυστυχώς, λόγω των δοτών ηγεσιών της, που έχουν προσδέσει τη χώρα σε λεόντειες συμφωνίες και «συμμαχίες», δεν επωφελομάστε από αυτόν τον αναδυόμενο πολυπολισμό για να προωθηθούν τα ελληνικά συμφέροντα εθνικά, κοινωνικά, οικονομικά. Είναι όρος επιβίωσης στο να υπάρξουν πραγματικά ελληνικές κυβερνήσεις και ηγεσίες που θα αποδεσμεύσουν τη χώρα από τους λέοντες και τα δεινά που μας προκαλούν.

Η ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ ΚΡΙΣΗ με πολλά παρεπόμενα

Η απότομη αύξηση της τιμής της ενέργειας, αρχής γενομένης από τον φετινό Αύγουστο, ορισμένοι θεωρούν ότι είναι **προϊόν συνωμοσίας με στόχο να ανακοπεί η ισχυροποίηση της Κίνας**. Κι' αυτό το στηρίζουν στο γεγονός ότι σε περισσότερες από 20 επαρχίες της εφαρμόζονται διακοπές ρεύματος. Πολλά εργοστάσια κλείνουν ή καθυστερούν στις παραδόσεις τους, επιβαρύνοντας ακόμα περισσότερα τα προβλήματα που έχουν δημιουργηθεί από τις στρεβλώσεις στην εφοδιαστική αλυσίδα, επηρεάζοντας την παραγωγή των πάντων. Κλείνουν εργοστάσια επεξεργασίας τροφίμων, και προοιωνίζεται μια επισιτιστική κρίση κα-

θώς οι παγκόσμιες τιμές τροφίμων εκτοξεύτηκαν. Η μείωση, όμως, της παραγωγής της Κίνας δε φρενάρει μόνο την οικονομία της και κατ' επέκταση τη στρατιωτική ισχυροποίησή της, αλλά **έχει αντίκτυπο παγκοσμίως**. Π.χ. στα προϊόντα υψηλής τεχνολογίας για κινητά τηλέφωνα, ημιαγωγούς για αυτοκίνητα και συσκευές, στα προϊόντα συσκευασίας, στο χαρτί κ.λπ.

Λόγω της υψηλής τιμής του ρωσικού φυσικού αερίου (αγωγός Power of Siberia) η Κίνα χρησιμοποιεί άνθρακα, που συμμετέχει τώρα σε ποσοστό πάνω από 60% της απαιτούμενης ενέργειας. Τα δικά της κοιτάσματα δε φθάνουν και κάνει εισαγωγές

(συνέχεια από τη σελ. 3)

Η ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ ΚΡΙΣΗ με πολλά παρεπόμενα

άνθρακά, που οι τιμή του όμως αυξάνει συνεχώς.

Οι ΗΠΑ αν και αυξήθηκε η τιμή του πετρελαίου δεν αντιμετωπίζουν ως παραγωγός ενέργειας σημαντική ενεργειακή κρίση. Αλλωστε μέχρι το 2019, όταν άρχισε να λειτουργεί ο ρωσικός αγωγός φυσικού αερίου Power of Siberia, προμήθευαν την Κίνα με αμερικανικό σχιστολιθικό φυσικό αέριο, παρά την πολιτική τους εναντίον της.

Γιατί, όμως, έχουμε αυτές τις δυσθεώρητες αυξήσεις ; Οι αιτίες είναι αλληλένδετες και θα πρέπει ν' αναζητηθούν στην επιβολή της «πράσινης ενέργειας», στην κερδοσκοπία και σε γεωπολιτικούς λόγους.

Η επιβολή της «πράσινης ενέργειας»

Ως αντίδοτο στην κλιματική αλλαγή προωθείται η «πράσινη ενέργεια» με ΑΠΕ. Δηλ. εγκατάσταση φωτοβολταϊκών και ανεμογεννητριών που, σε συνδυασμό με τα υφιστάμενα υδροηλεκτρικά έργα, θ' αντικαταστήσουν τα ορυκτά καύσιμα (άνθρακας, πετρέλαιο φυσικό αέριο). Η επιλογή αυτή, αν και κατ' αρχήν σωστή, όμως δεν είναι **αθώα συμφερόντων**. Γερμανία και Κίνα παράγουν σε συντριπτικό ποσοστό ανεμογεννήτριες και φωτοβολταϊκά. Η Γερμανία επέβαλε στην Ε.Ε. την αύξηση των ΑΠΕ, που αποδέχθηκε ασμένως και ο φίλτατός της Μητσοτάκης κλείνοντας τα λιγνιτικά εργοστάσια της ΔΕΗ, αν και τώρα με την τιμή του ηλεκτρικού ρεύματος σε ύψη-ρεκόρ, αναγκάζεται να τα ξανανοίξει(!) Είναι χαρακτηριστικό ότι με συναίνεσή του η Γερμανία φορτώνει τη χώρα μας με μεταχειρισμένες ανεμογεννήτριες από τα δικά της αιολικά πάρκα, που δεν αποδίδουν και ξεσηκώνουν εκεί σφοδρές κοινωνικές αντιδράσεις. **Μήπως οι πρόσφατες πυρκαγιές...**

Όμως ανεμογεννήτριες και φωτοβολταϊκά παράγουν παγκοσμίως μόνο το 3% της ηλεκτρικής ενέργειας, ενώ τα υδροηλεκτρικά το 6%. Αλλωστε η παραγωγή τους απαιτεί κατανάλωση πετρελαίου και κάθε 15 χρόνια, που είναι ο κύκλος ζωής τους, περίπου, θα πρέπει ν' αντικαθίστανται. Επίσης δεν ανακυκλώνονται οι μπαταρίες λιθίου των ηλεκτρικών αυτοκινήτων. Δηλ. η «πράσινη ενέργεια» δεν είναι και τόσο πράσινη.

Η κερδοσκοπία

Μέχρι, υποτίθεται, να εφαρμοσθούν πλήρως οι ΑΠΕ, ως ενδιάμεσο καύσιμο επιλέχθηκε το φυσικό αέριο, εις βάρος του πετρελαίου και του άνθρακα, που όμως το παράγουν λίγες χώρες (π.χ. Νορβηγία, Αλγερία, Κατάρ προμηθεύουν υγροποιημένο LNG, Ρωσία, Αζερμπαϊτζάν με αγωγούς, οι ΗΠΑ σχιστολιθικό). Οι υπόλοιπες χώρες το εισάγουν. Η Κίνα, όπως και κάθε χώρα με βιομηχανική παρα-

γωγή, μετά τη μείωση της πανδημίας, όπου η ζήτηση αγαθών παγκοσμίως αυξάνεται, έχει αυξημένες ενεργειακές ανάγκες. Όμως οι ενεργειακοί πόροι έχουν πλέον καταστεί αντικείμενο χρηματιστηριακής συναλλαγής, δηλ. αντικείμενο ασύστολης κερδοσκοπίας. Ακόμη και τα μακροχρόνια συμβόλαια προμήθειας φυσικού αερίου έχουν ρήτρες αναπροσαρμογής της τιμής.

Η Ε.Ε. επέβαλε υπό την πίεση των ευρωπαϊκών πολυεθνικών εταιρειών και της Γερμανίας την ίδρυση Χρηματιστηρίων Ενέργειας (στην Ελλάδα ιδρύθηκε επί ΣΥΡΙΖΑ με το μνημονιακό νόμο 4512/2018, αν και δεν εφαρμόστηκε) που εκτόξευσαν τις τιμές της ηλεκτρικής ενέργειας σε δυσθεώρητα ύψη. Η Ε.Ε. προμηθεύεται φυσικό αέριο με βραχυχρόνια συμβόλαια που τροφοδοτούν την κερδοσκοπία (στο χρηματιστήριο φυσικού αερίου του Αμστερνταμ έχει τιμή 94 ευρώ ανά μεγαβατώρα, ενώ το κόστος εξόρυξης και μεταφοράς δεν υπερβαίνει τα 5-7 ευρώ!)

Γεωπολιτικές στοχεύσεις

Η Ρωσία έχει μειώσει σημαντικά την παροχή αερίου στην Ευρώπη πιθανότατα για 2 λόγους. **Α)** Να πιέσει για την αδειοδότηση του North-Stream 2, που καθυστερεί λόγω της υπό κατάρτιση νέας γερμανικής κυβέρνησης, με τους Πράσινους να είναι αντίθετοι. **Β)** Να επιβάλει μεγαλύτερη εξάρτηση στην Ευρώπη από το ρωσικό αέριο, να αποτρέψει την επέκταση της «πράσινης ενέργειας» και να αυξήσει τη ρωσική γεωπολιτική ισχύ, απέναντι στις αμερικανικές αντιδράσεις..

Αντίστοιχα σε μείωση της παραγωγής πετρελαίου έχουν προχωρήσει και οι χώρες του ΟΡΕC με επικεφαλής τη Σαουδική Αραβία, πιθανότατα ως εκβιασμό για τη διατήρηση των ορυκτών καυσίμων στο διηνεκές.

Όλα αυτά πυροδοτούν τις θηριώδεις αυξήσεις των τιμών της ενέργειας που ήρθαν για να μείνουν. Τελικά υπάρχει άραγε ταβάνι σ' αυτήν την απληστία της ατέρμονης και αδηφάγου κατασπατάλησης των γήινων πόρων είτε για περισσότερα κέρδη είτε για ανταγωνισμούς ισχύος ;

Η περίπτωση Δένδια

Αν υποθέσουμε ότι ο Δένδιας είναι πράγματι επιτυχημένος υπουργός και πλησιάζει στο να ακολουθεί εθνική πολιτική, θα φανεί ότι σε κάποιο βαθμό δικαιολογημένα η πλειονότητα των πολιτών τον θεωρεί ευμενώς, επόμενο πρωθυπουργό.

Πρέπει όμως να υπενθυμίσουμε ότι εθνική πολιτική για να επιτύχει στον αμυντικό τομέα, απαιτείται και αντίστοιχη κοινωνικά δίκαιη πολιτική. Όμως, μην ξεχνάμε ότι ήταν ο προπομπός της στροφής του Σαμαρά υπέρ των μνημονίων...

Πνιγνή η εσωτερική εικόνα, κάπως καλή στα εξωτερικά

(συνέχεια από τη σελ. 1)

αστυνόμων», και παραδικαστικού θρίλερ.

Και όλα αυτά, ενώ ο κίνδυνος ακρωτηριασμού της χώρας μας γίνεται απτή πραγματικότητα, **ναι μεν** γίνονται κάποιои χειρισμοί από σωστοί έως αδιάφοροι (τελευταίο παράδειγμα η, αγνώστου περιεχομένου ακόμη, ελληνοαγγλική «συμφωνία») διακρατικών συμφωνιών, **δεν επιχειρείται όμως τίποτα για θωράκιση του εσωτερικού μετώπου**

Η κυβερνητική πολιτική, εσωτερική και εξωτερική, της Ν.Δ.

Η πορεία της πανδημίας

Η αρχική επιτυχία της κυβέρνησης στην αντιμετώπιση του κορονοϊού, που συμειωτέον δεν είχε ακόμη εξελιχθεί σε πανδημία, οδήγησε σε χαλάρωση, κυρίως λόγω της αγωνίας για την τύχη του τουρισμού (η μεγάλη «βιομηχανία» της χώρας...!) και, επόμενο, στην αναζωπύρωση της πανδημίας, πλέον. Η επιτυχία έγινε παταγώδης αποτυχία, βοηθούσης όλης, σχεδόν, της Αντιπολίτευσης, ανοικτά ή υπογείως...

Το ίδιο συνέβη και με τον εμβολιασμό, μόνο που εδώ δεν υπήρξε χαλάρωση της προσπάθειας, αφέθηκε όμως «ελεύθερη» η επέλαση της ανοησίας, των ανεύθυνων επιδείξεων και αναζητήσεων δημοσιότητας με πάσης φύσεως εντυπωσιακές «επιστημονικές», διαφοροποιήσεις. **Και, ίσως το κυριότερο, η πλήρης πολιτικοποίηση, πλέον, του ζητήματος, μπροστά στο... φόβο νέας κυβερνητικής επιτυχίας (!) ολόκληρης, σχεδόν της αντιπολίτευσης, κάτι που δεν συνέβη πουθενά αλλού στον πλανήτη μας!** Εννοείται, βέβαια, ότι σ' αυτό το κατάντημα σημαντικό ρόλο έπαιξαν οι ανοησίες με τις λίστες Πέτσα, που πέραν των άλλων, ήσαν και ... άστοχες, αφού πολλά ευνοούμενα ΜΜΕ ήσαν εκφραστές του αντιεμβολιαστικού αγώνα! **Εννοείται, επίσης, ότι σημαντικό ρόλο στην πραγματική υποχρεωτικότητα του εμβολιασμού, όπου απαιτείται και όχι βέβαια στην «σαχλαμάρα», όπως προσφυώς ονομάστηκε, της εκούσιας υποχρεωτικότητας του ΣΥΡΙΖΑ!!**

Οι περίεργες πυρκαγιές και η (πιο περίεργη...) αντιμετώπισή τους

Και άλλες φορές υπήρξαν μεγάλες πυρκαγιές, ακόμη και εκτενέστερων εκτάσεων, όμως, παρά τις προφανείς σκοπιμότητές τους, σε όλες σχεδόν υπήρχε έντονη προσπάθεια αντιμετώπισής τους, με σχετικά επιτυχή αποτελέσματα. Κορυφαία αυτών εκείνη του Αυγούστου του 2007, αμέσως μετά την προκήρυξη εκλογών(...), με έκδηλη την πολιτική σκοπιμότητά της και μάλιστα σε μικρό μόνο βαθμό εσωτερικής έμπνευσης και εκτέλεσης...

Οι πρόσφατες όμως, κυρίως στην Αττική και τη βόρεια Εύβοια δεν μπορεί να θεωρηθούν ότι προέκυψαν και επεκτάθηκαν από αδιαφορία, ανικανότητα ή και εγκληματικότητα ατομική. Και τούτο

και προετοιμασία (πέραν της στρατιωτικής) ψυχολογικής και ηθικής ετοιμότητας.

Τελικά, το πιο σημαντικό, η κοινωνία των πολιτών εμφανίζει **απάθεια απλής διαμαρτυρίας, απευθυνόμενη μόνο στην ήδη υπάρχουσα πολιτική, κοινοβουλευτική, «τάξη», και ζητά απ' αυτήν τα πάντα, ενώ γνωρίζει ότι...**

Ευχόμαστε, πάντως, όλα να πάνε καλά, με συνειδητή προσπάθεια όλων. Πρόκειται για την υγεία μας και υπάρχουν άφθονα πεδία πολιτικής αντιπαράθεσης. Όχι όμως για ...θανάτους.

Υψηλό ποσοστό θανάτων

Πράγματι ο αριθμός των θανάτων (και όχι μόνο των μεγάλης ηλικίας ή των υποκειμένων σε άλλα νοσήματα) είναι υπερβολικά υψηλός αναλογικά προς τον πληθυσμό. Όλοι όμως γνωρίζουν το πραγματικό αίτιο και δεν το ομολογούσαν, γιατί τίποτα ουσιαστικά δεν έγινε, διαχρονικά...

Δεν ευθύνεται το είδος της νοσηλείας των διασωληνωμένων, φυσικά. Εκεί γίνεται, πανθομολγούμενα, ό,τι είναι δυνατό, τουλάχιστο στις δημόσιες δομές. Σε όλα όμως τα νοσοκομεία και κλινικές **οι ενδοноσοκομειακές λοιμώξεις** κάνουν πάρτι, συνεχώς ανανεούμενες και ενδυναμωόμενες. Και, βέβαια, δεν μπορούν να ληφθούν μέτρα κατ' αυτής της κατάρας, όταν οι δομές αυτές κατακλύζονται από ασθενείς.

Την κύρια ευθύνη, λοιπόν, την έχουν όλες οι προηγούμενες, κυρίως, κυβερνήσεις. Και μην ξεχνάμε ότι οι ιδιωτικές δομές, στοχεύουν στο κέρδος(...) με όσο το δυνατόν λιγότερα έξοδα, εκτός της ... βιτρίνας. Και πάντως προς τιμήν του, ο αμφιλεγόμενος νέος υπουργός υγείας, που πρώτος παραδέχθηκε το πρόβλημα, υποσχέθηκε ότι, μετά το πέρας της πανδημίας, αυτό θα είναι το κύριο μέλημά του... **Μακάρι.**

προκύπτει από γεγονότα, ενέργειες και παραλείψεις.

Πρώτα πρώτα εξ αρχής δηλώθηκε ότι στόχος της αντιμετώπισής τους δεν ήταν η κατάσβεσή τους, ο έλεγχος ή, έστω ο περιορισμός τους αλλά η αποφυγή απώλειας ζωής. Ο μέγας φόβος (μόνο πολιτικός (!) ίσως) ήταν η επανάληψη του εγκλήματος στο Μάτι, 2018!

Ετσι η πυροσβεστική έπαψε να είναι πυροσβεστική και έγινε... Διασωστική, χωρίς, φυσικά, το ένα πρέπει να πρέπει να αποκλείει το άλλο.

Επειτα, αν όντως αληθεύει, αρνήθηκαν τη συνδρομή 2.500 οργανωμένων εθελοντών πυρόσβε-

(συνέχεια στη σελ. 6)

Οι περίεργες πυρκαγιές και η (πιο περίεργη...) αντιμετώπισή τους

(συνέχεια από τη σελ. 5)

σης και απέτρεπαν τις προσπάθειες των χωρικών, κυρίως, να σώσουν τα χωριά τους και τις περιουσίες των, ζωικές και υλικές (κινητών και ακινήτων). Ευτυχώς, η αποτροπή αυτή δε στέφθηκε πλήρως από επιτυχία και έτσι διασώθηκαν κάποια χωριά και περιουσίες. **Πάντως φανταζόμαστε την απορία όσων από άλλα κράτη έσπευσαν σε βοήθεια για την περίεργη ελληνική στάση, κάτι που, ευτυχώς για το ελληνικό πολιτικό προσωπικό, δεν δημοσιοποιήθηκε...**

Γιατί, όμως, - αιτία και σκοπός - να συμβαίνει αυτό, έστω καθ' υποψίαν;

Το μεγάλο πρόβλημα σε πολλές χώρες είναι η ενεργειακή επάρκεια, αν δεν έχουν οι ίδιες ενεργειακές πηγές, πετρέλαιο, φυσικό αέριο κ.λπ, κάτι που συμβαίνει π.χ στη Γερμανία, που διέθετε ορυκτά καύσιμα, που όμως τώρα απαιτείται ο περιορισμός τους, τουλάχιστο, και που οι τελευταίες ξαφνικές ανατιμήσεις πετρελαιοειδών την απειλούν άμεσα. Γι' αυτό καταφεύγουν στις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας (ΑΠΕ) και πρωτοστατούν στην αντίστοιχη τεχνολογία, δηλ. στις ανεμογεννήτριες, ηλι-

Για τις πλημμύρες

Σχετικά με τις πυρκαγιές μπορεί τα παραπάνω να είναι, έστω κατά μέρη μόνο, ορθά ή και όχι. Υπάρχει όμως μια διαφορά μεταξύ τους. Οι πυρκαγιές ήταν αναμενόμενες και δεν οφείλονται σε φυσικούς λόγους, εκτός από κεραυνούς, που δεν είναι συχνός λόγος, και που πάντως εύκολα, με τέτοιες αυτές, αντιμετωπίζονται. **Αρα οι τεράστιες καταστροφές έπρεπε να έχουν αποτραπεί.**

Οι 2 «αμυντικές» συμφωνίες

Η απειλή από την Τουρκία εξελίσσεται ήδη σε επιθετικές ενέργειες που έπρεπε να αντιμετωπιστούν από στοιχειώδη άμυνα, πραγματική και όχι μόνο διπλωματική. Αλλωστε, δυστυχώς, πραγματική πολεμική συνδρομή, αν εμείς δεν απαντάμε έμπρακτα στις επιθέσεις, είναι, τουλάχιστο, αμφίβολη.

Παρ' όλα αυτά, **ναι**, πρέπει να κτίζουμε αμυντικές συμμαχίες, όπως και να συνεχίζουμε τη διπλωματική δράση διατεθειμένοι να αμυνθούμε(...), ώστε το κόστος των «συμφωνιών» να μην είναι δυσανάλογο από την ελπιζόμενη (απλώς) συνδρομή.

Η ελληνογαλλική

Παρά τη σχετικά αόριστη βοήθεια που αναφέρεται στη συμφωνία, ενώ το κόστος αεροπλάνων και φρεγατών είναι μεγάλο και ρητό, για την ώρα, δεδομένων των κακών γαλλοτουρκικών σχέσεων, και κοινών ελληνογαλλικών συμφερόντων η συμφωνία αυτή μπορεί να εκτιμηθεί ως συμφέρουσα

ακούς συσσωρευτές κυρίως για παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας, κάτι που μπορεί να εξασφαλιστεί στη Νότια, Μεσογειακή Ευρώπη. Χρειάζονται όμως μεγάλες εκτάσεις και όχι δάση και γεωργικές καλλιέργειες και όπου η γερμανική επιρροή (πολιτική και επιχειρηματική, που συνήθως συμπλέκονται..!) θα μπορούσε να επιδιωχθούν ελεύθερες ή ελευθερόνομες (...) «αναγκαίες» εκτάσεις...

Και η τραγική ειρωνεία είναι ότι πράσινοι, που αγωνίζονται κατά της ρύπανσης και υπέρ του πρασίνου, δεν θα αρνούνταν τη θυσία του δεύτερου, αλλά στους ...άλλους!

Μακάρι τα παραπάνω να είναι απλές υποψίες και τα πράγματα να μην είναι έτσι, κάτι όμως που διαψεύδεται από τη σπουδή των αντίστοιχων επιχειρηματιών (π.χ. Μυτιληναίος και πλήθος ξένων, γερμανικών) να εκμεταλλευθούν τις καμένες εκτάσεις.

Προσοχή, λοιπόν, ούτως ή άλλως.

Ακόμη και αν το πρόβλημα δημιουργήθηκε με την άκαιρη αλλαγή στους «αρμοδίους» υπουργούς (οι οποίοι εξακολουθούν να είναι «εξαφανισμένοι»), **υπεύθυνη για ό,τι συνέβη είναι και πάλι η κυβέρνηση.**

Για τις πλημμύρες, όμως, παρά το ότι ήταν (και μπορεί να επαναληφθεί...) όντως φυσικό φαινόμενο, η σφοδρότητα των βροχών είχε προαναγγελθεί και είχε δηλωθεί από τους τέως και τωρινούς «αρμοδίους» ότι είχαν προετοιμαστεί, ειδικά μάλιστα εκεί που οι πυρκαϊές και ο αφανισμός των δασών προοιωνίζονταν μεγάλους κινδύνους, για αντιμετώπιση ενδεχόμενων προβλημάτων, ουσιαστικά τίποτα δεν είχε γίνει, με τα γνωστά αποτελέσματα.

για την Ελλάδα, έστω και μόνο σε πιθανό επιφανειακό και συμβολικό επίπεδο, κάτι που φαίνεται να επιβεβαιώνει η σφοδρή αντίδραση της Τουρκίας.

Αντίθετα η εμφανιζόμενη ως νέα, πενταετούς διάρκειας με περαιτέρω, πιθανή, διάρκεια Ελληνοαμερικανική συμφωνία, πρέπει να αντιμετωπίζεται με πολλές επιφυλάξεις. Η αμερικανική παρουσία στην Ελλάδα, που συνεχώς επεκτείνεται, δεν φαίνεται να μας εξασφαλίζει κάποιου είδους ουσιαστική συνδρομή, παρά τις διακηρύξεις της επιστολής του κ. Μπλίνκεν. Είναι πολύ κοντινή η αμερικανική ανάμειξη στην Τουρκική εισβολή στην Κύπρο, παρά το ότι η Χούντα ήταν δική τους(!), όπως και στο πρόσφατο «πούλημα» των Κούρδων στη Συρία.

Οι αμερικανοτουρκικές εντάσεις, λόγω των, ρωσικών S400, ήδη δείχνουν να αμβλύνονται, οι Τούρκοι επιχειρούν να δελεάσουν με νέες αγορές οπλισμού από τις ΗΠΑ, οι ρωσοτουρκικές σχέσεις ψυχραίνονται, η Μέρκελ, αποχωρούσα, επισκέπτε-

Οι 2 «αμυντικές» συμφωνίες - Η ελληνογαλλική

ται Τουρκία και Ελλάδα για αποχαιρετισμό και... οδηγίες αγνώστου σκοπού. Αυτά δεν δείχνουν να ενισχύουν τις όποιες ελπίδες, αν υπάρχουν..., από τη συμφωνία αυτή, η οποία μάλιστα με το να υπογραφεί αμέσως μετά την Ελληνογαλλική, δείχνει μάλλον να στρέφεται κατά της προηγηθείσας!

Ούτως ή άλλως πάντως, ακόμη και να ήσαν

άκρως συμφέρουσες και οι δύο, δεν θα έχουν καμία σημασία, αν δεν προχωρήσουμε εμείς σε δυναμική άμυνα έμπρακτη. Εμείς, η Ελλάδα πρώτη, όποτε υπάρχει περίπτωση να αναγκασθούν και οι δύο άλλοι, οπότε πιθανόν να μην μείνουν χωρίς ακολούθους.

Η Κυβερνητική και Αντιπολιτευτική αντίδραση – Τα κόμματα

Για τη Ν.Δ.

Για την ώρα, επικρατούσα πολιτική δύναμη στη χώρα, η Ν.Δ. πορεύεται σχοινοβατούσα ως Κυβέρνηση, λόγω της όντως, σχηματικά έστω, τριχοτόμησής της.

Από τη μια μεριά, **η Μητσοτακική πλευρά** αδύνατη εσωκομματικά, αλλά ισχυρή ακόμη στα μεγαλοεπιχειρηματικά κέντρα, εσωτερικά και εξωτερικά, στην συνεχώς εξασθενούσα Γερμανία και, με ερωτηματικά, στην χωρίς ακόμη αποκρυσταλλωμένη εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ, επιχειρεί, όποτε κρίνει ότι μπορεί, εν μέσω λοιμών, σεισμών, πλημμυρών και Ερντογάν(!), **να εκτυλίσσει το υπερνεοφιλελεύθερο πρόγραμμά της (εργατικά και ιδιωτικοποιήσεις, για αρχή...) και (νομίζει ότι) τα καταφέρνει.**

Ομως, δεν τόλμησε ο Μητσοτάκης να ενεργοποιήσει το **ενδοτικό** εθνικά (για να το πούμε ευγενικά και σύμφωνα με την «πολιτική ορθότητα»!) σύμφυτό του στα Ελληνοτουρκικά. Ούτε καν σε επικυρωτικές κοινοβουλευτικές πράξεις για τα Σκόπια, που ακόμη και προεκλογικά το είχε προαναγγείλει, μια που, (σωστά, δυστυχώς) πίστευε ότι μέσα στο αντισυριζαϊκό μένος δεν θα το πρόσεχαν ως προοίμιο παρόμοιων «συμφωνιών».

Είναι φανερό ότι δεν εμπιστεύεται τη χρησιμότητα και κυρίως την αποτελεσματική βοήθεια του διάχτου Σημιτισμού ή των ΛΟΑΤΚΙ (τους επαγγέλλεται ακόμη και «γάμο» κατ' απαίτηση Πατέλη και Γιατρομανωλάκη), του επίσης διάχτου ΕΛΙΑΜΕΠιτισμού ή της... (αυτοκτονικής για τον ίδιο) σύμπραξης του ΣΥΡΙΖΑ. Αυτοί, μέσα στην, τελικά, απόλυτα αρνητική αντιπολίτευση δεν αποκλείεται να τον κατηγορήσουν ακόμη και για ... προδοσία!

Αυτά, μαζί με την αγανάκτηση από την επερχόμενη οικονομική κρίση και την πανδημική χειμωνιάτικη έξαρση δεν προοιωνίζονται τίποτα ευνοϊκό για την Μητσοτακική πτέρυγα. Το άκρως αντίθετο, μάλιστα... Και πώς να επιχειρήσει περαιτέρω μητσοτακοποίηση της Ν.Δ., μια που δεν τόλμησε στους δύο (!) προηγούμενους Μάιους εκλογές! Τώρα την πρωτοβουλία την έχουν οι εσωκομματικοί αντίπαλοι, και πώς να τολμήσει να

συζητήσει καν την αναβολή (!) του εορτασμού της 28^{ης} Οκτωβρίου (που εορτάστηκε πανηγυρικά, ιδίως στα επαρχιακά κέντρα,) ή του Αγίου Δημητρίου!

Αντίθετα **η Καραμανλική πτέρυγα** (η, σχεδόν, κυριαρχούσα στη Ν.Δ.) ενεργοποιείται σταδιακά και μάλλον μετανιώνει για την «αδιάφορη και παθητική» στάση της στις ενδοκομματικές εκλογές Προέδρου, εγκαταλείπει τη διφορούμενη (άγνωστης, ακόμη, σκοπιμότητας) στάση της απέναντι στον Τσίπρα και τελικά, πρόσφατα ο Καραμανλής κάνει το αποφασιστικό βήμα να καλέσει τον Μητσοτάκη να αλλάξει πολιτική, κοινωνική(!) και εθνική. Δείχνει να εννοεί σοβαρό τον επιθετικό προσδιορισμό στο δόγμα του «κοινωνικού φιλελευθερισμού» και σαφώς αποκρούει κάθε εθνικό ενδοτισμό.

Αν είναι πραγματικά έτσι, το ρήγμα είναι επίσης σοβαρό, δεν είναι πάντως ευκρινώς αναμενόμενο το επόμενο βήμα, ούτε, πιθανόν, και στον ίδιο, που, άλλωστε, δεν φημίζεται για αποφασιστικότητα και τόλμη...

Η τρίτη, και μικρότερη, μετά τη νίκη στις εθνικές εκλογές (...), αυτή του Σαμαρά, αισθάνεται κοντά στον Καραμανλή για τα εθνικά προβλήματα, όχι όμως, μάλλον στα υπόλοιπα. Είναι πάντως ανοικτά εσωαντιπολιτευόμενη και επιθετική μέσω των «Antinews» της και, ίσως και γι' αυτό διαθέτει αξιοπρόσεκτο ποσοστό μέσα στην κυβέρνηση! Ο Σαμαράς είναι πιο αποφασιστικός και μάλλον θα συμπλεύσει με Καραμανλή, αν επιχειρήσει αποφασιστικό βήμα εκείνος, άγνωστο όμως πώς θα κινηθεί, αν έχει άλλα σχέδια ο Καραμανλής.

Οπως και να έχουν, ούτως ή άλλως τα εσωκομματικά πράγματα στη Ν.Δ., ο Μητσοτάκης είναι τώρα ευάλωτος και η αδυναμία του να «μετασχηματίσει»(!) τον Δένδια, τον μόνο επιτυχημένο της Κυβέρνησης, όπως δείχνουν οι δημοσκοπήσεις, δημιουργεί πολλά προβλήματα, ακόμη και διαδοχής του, με συμφωνία Καραμανλή και Σαμαρά...

Γράφτηκαν πολλά για τη Ν.Δ., όμως, καλώς ή κακώς, νόμιμα αυτοί κυβερνούν τώρα, και δυστυχώς, η, βραχυπρόθεσμη τουλάχιστο, πορεία
(συνέχεια στη σελ. 8)

Το επεισόδιο Μπογδάνου: απερισκεψία ή σκοπιμότητα με δύο (!) νικητές

(συνέχεια από τη σελ. 7)

της χώρας μας εξαρτάται από τις εξελίξεις μέσα της.

Εντύπωση προκάλεσε το πρόσφατο επεισόδιο με τον Μπογδάνο στην Βουλή, η απρόσμενα (!) έντονη αντιπαράθεσή του με το Δένδια και η διαγραφή του. Το ερώτημα που πλανάται είναι αν την επιδίωκε αυτή την εξέλιξη ή ήταν απλά απρόσεκτος στην αντίδρασή του και υπερέβη τα όρια. Αν συμβαίνει το πρώτο, έχει κάποια αξία, σε συνδυασμό με την αντίδραση του Υπεξ, να το σχολιάσουμε.

Είναι δύσκολο να πιστέψει κανείς ότι κατά τη συζήτηση για ένα άσχετο θέμα, πρόκειται απλά για μια απρόσεκτη αντίδραση από τη μεριά του. Ήταν τέτοια τα λόγια που είπε και η επιμονή του, ώστε να δημιουργείται εύλογα η απορία για το τι να ήθελε να πετύχει. Πολλοί έχουν την τάση να θεωρούν το Μπογδάνο απλά ένα αμετροεπή ακραίο. Δε θα πρέπει να διαφεύγει ποτέ της προσοχής μας ότι ο Μπογδάνος υπήρξε υπάλληλος του συγκροτήματος του ΣΚΑΙ, με ό,τι μπορεί να σημαίνει αυτό για τις πιθανές ερμηνείες των κινήσεών του.

Άραγε τι να ήθελε να επιτύχει, αν όντως το επιδίωκε; Να πιστεψε ότι δύσκολα θα εκλεγόταν ξανά με το ψηφοδέλτιο της ΝΔ, οπότε να επιδιώ-

κε να αποχωρήσει «ηρωικά», ώστε να εκφράσει το ακραίο του ακροατήριο με άλλο – προφανώς υπό άλλο αρχηγό - φορέα; Πιθανόν, οπότε θα αποδειχθεί σύντομα. Ίσως η εξέλιξη αυτή να μην είναι ασύνδετη από άλλες κινήσεις για συγκρότηση νέων σχηματισμών στα δεξιά της ΝΔ (Τράγκας, Κρανιδιώτης, Τζήμερος) υπό το πρίσμα των βέβαιων, σχεδόν, διδύμων εκλογών που έρχονται. Και να μην είναι άσχετη με την αναμόχλευση της Χ.Α. (αποφυλακίσεις μελών της, περιστατικά Σταυρούπολης κλπ). Είναι αβέβαιο ποιον θα ευνοήσουν όλοι αυτοί οι σχηματισμοί και οι κινήσεις...

Τέλος, ιδιαίτερο ενδιαφέρον είχε και η αντίδραση του Δένδια. Επρόκειτο, ουσιαστικά, για ένα ακόμα διάβημα προβολής υποψηφιότητας για την επόμενη μέρα ως εκφραστής της μετριοπαθούς καραμανλικής δεξιάς. Και ο τρόπος που ο Μητσοτάκης διέγραψε τον Μπογδάνο, δημιούργησε την εντύπωση ότι μάλλον αναγκάστηκε να διαγράψει το βουλευτή για να μην κερδίσει “πόντους” ο Υπεξ από την αντιπαράθεση. Στο βαθμό που αυτό αληθεύει, φαίνεται ότι ο πρωθυπουργός δε νιώθει καθόλου καλά στη θέση του...Θα επανέλθουμε.

Η Αντιπολίτευση του ΣΥΡΙΖΑ και τα δύσκολα(!) εσωτερικά του

Πλησιάζουν τα 2,5 χρόνια από την μεγάλη ήττα του 2019 και ο ΣΥΡΙΖΑ, δηλ. ο Τσίπρας, δεν έχουν (ή, έστω, έτσι δείχνουν) κατανοήσει γιατί έχασαν, ή γιατί τους εγκατέλειψαν αυτοί που τους ετοίμασαν βιαστικά και τους έφεραν στην, δοτή φυσικά, εξουσία, γι' αυτό άλλωστε δεν ξέρουν τι να κάνουν και τι να «λένε» για να ελπίζουν ότι θα την ξαναποκτήσουν. **Ετσι η αντιπολίτευσή τους είναι αλλοπρόσαλλη**, διστακτική και, τελευταία, απόλυτα απλώς αρνητική για όλα, ακόμα και εκεί που οι τωρινοί ακολουθούν την Τσιπραϊκή πολιτική(!), κάτι που κι αυτοί γνωρίζουν ότι και αν οι «αντίπαλοι» πέσουν μόνοι τους, αυτοί χωρίς πρόταση, απατηλή φυσικά, δεν γίνεται τίποτα.

Εκείνο που, πάντως, τους ενδιαφέρει πρώτιστα είναι να διευκρινίσουν αν ενδιαφέρονται να τους κρατήσουν ως επόμενη κυβέρνηση οι Αμερικανοί ή μήπως μετά τη γερμανική αποδυνάμωση και άρα την πίστη σ' αυτήν άχρηστη πλέον για τον Μητσοτάκη, στραφούν σ' αυτόν οι ΗΠΑ (γι' αυτό μάλιστα έρχεται ασθμαίνουσα η Μέρκελ στην Αθήνα...).

Δύσκολο εγχείρημα, γιατί και η κυβέρνηση Μπάιντεν δεν ξέρει τι να κάνει με τον Ερντογάν, ακόμη και με τους διαδόχους του. Πάντως, τον Τσίπρα ανησύχησε πολύ η επίθεση του Αμερικανού πρέσβη (Πάιατ, δημοκρατικός που δεν μπόρεσε να τον διώξει ο Τραμπ!) για την μη ψήφιση της

ελληνοαμερικανικής αμυντικής συμφωνίας, που δεν φαίνεται να τους το επέτρεψαν οι Αμερικανοί... Μύλος!

Το άλλο μεγάλο πρόβλημα, αυτό της συμμετοχής στο Συνέδριο, που συνεχώς αναβάλλεται «λόγω του κορονοϊού», των πρώην Πασόκων (80-90% των ψηφοφόρων τους!) βρίσκεται τώρα σε έξαρση, λόγω των εσωτερικών εκλογών για την εκλογή των συνέδρων του.

Στην πραγματικότητα, το πρόβλημα είναι αν η εκλογή του Προέδρου που θα αποφασίσει η νέα κεντρική επιτροπή, θα είναι ανοικτή ή θα ψηφίσουν, τα εγγεγραμμένα μέλη, μόνο! Είναι δηλαδή ζήτημα «ζωής και θανάτου» για τον Τσίπρα και το νέο σοσιαλδημοκρατικό ΣΥΡΙΖΑ του, το νέο ΠΑΣΟΚ και για τους 53plus (το plus, πάντως, συνεχώς αυξάνει...), που κινδυνεύει να έχει την τύχη του Αριστερού Ρεύματος, που έχασε την ευκαιρία έγκαιρης αποχώρησης, που τώρα μάλλον θα ήταν στη Βουλή και τώρα... φυτοζωεί και χωρίς τον Λαφαζάνη.

Σοβαρά προβλήματα(!), που όμως ενδιαφέρουν πολλούς, μια που από την όποια «λύση» του θα εξαρτηθεί το αν θα υπάρξει κίνδυνος να βρεθεί η Ελλάδα στα χέρια όποιου ΣΥΡΙΖΑ, κίνδυνος, ίσως μεγαλύτερος από αυτόν του Μητσοτάκη, γιατί αυτός τουλάχιστον είναι, όπως είδαμε, ευάλωτος...!

Η Αντιπολίτευση και, κυρίως, τα εκρηκτικά εσωτερικά του ΠΑΣΟΚ-ΚΙΝΑΛ

Η αντιπολίτευση του ΚΙΝΑΛ σε όλα, μεγάλα και μικρά, προβλήματα στις κυβερνητικές επιλογές, είναι, η μόνη ίσως, πιο προσεκτική και επωφελής, γενικά, παρά το ότι το ύφος της **κατηγορείται** ενίοτε ως ευρισκόμενο κοντά στην «πολιτική ορθότητα»! Σίγουρα πάντως δεν είναι «σκληρό ροκ» λαλιώτικο, παρά τις, επίσης ενίοτε, λεκτικές ακρότητες.

Παρ'ότι είναι σταθερά το τρίτο κόμμα δεν προκαλούσαν ιδιαίτερη προσοχή τα εσωτερικά του προβλήματα για την αποσαφήνιση του διακριτού προγράμματος και της πολιτικής φυσιογνωμίας του, άρα και οι «εκλογές» για την ηγεσία του με τους πολλούς υποψήφιους. Η ξαφνική όμως υποψηφιότητα του «Γιωργάκη», που στην αρχή αντιμετωπίστηκε με ιλαρότητα, γρήγορα προκάλεσε πολλές συζητήσεις για το πού «το πάει» και με ποιους. Ο αδόκητος, όμως, θάνατος της Φ. Γεννηματά, αιφνίδιος και σοκαριστικός, που προκάλεσε πανελλήνια σχεδόν θλίψη, ειλικρινή, παράδοξο για την ελληνική, δυστυχώς, πραγματικότητα, με τις πομπώδεις, ιδιοτελείς, συνήθως, ανακοινώσεις και δηλώσεις, περιόρισε την απήχηση της επανεμφάνισης του «Γιωργάκη», όχι όμως και το ενδιαφέρον, για τις εσωτερικές εκλογές τους.

Κύριο, πάντως, θέμα συζητήσεων είναι πώς και ξαφνικά εμφανίστηκε πάλι ο «Γιωργάκης» ή Γιώργος κατ'άλλους. Ήταν προσωπική του επιλογή; Για τους περισσότερους η απάντηση είναι αρνητική. Πιστεύουν ότι κάθε κίνησή του υπαγορεύεται από την αμερικανική Πρεσβεία, τουλάχιστον, και, αν είναι έτσι, τι στόχο έχουν οι Αμερικανοί; Με δεδομένο τα καλά λόγια του ΓΑΠ για το ΣΥΡΙΖΑ και η θέση του για «Προοδευτική», κι αυτός, Διακυβέρνηση, θεωρούν ότι οι Αμερικανοί στοχεύουν σε ενδεχόμενη δυνατότητα συγκυβέρνησης Τσίπρα, ΓΑΠ και Βαρουφάκη. Ο ίδιος, φυσικά το αρνείται.

Άλλοι, μετά την επίθεση της Πρεσβείας στον Τσίπρα για τη μη στήριξη της Ελληνοαμερικανικής αμυντικής συμφωνίας, λένε ότι «κατεβάζουν» τον ΓΑΠ ως προειδοποίηση απειλητική για τον Τσίπρα

και άλλοι, διερωτώνται μήπως είναι επίθεση αυτή βοήθεια για την εικόνα του ΓΑΠ...

Δεν είναι, πάντως, βέβαιη η επικράτησή του στις εκλογές, οπότε οι απαντήσεις στα ερωτήματα δεν θα βραδύνουν. Το βέβαιο όμως είναι ότι στρατιές νεοδημοκρατών θα πάνε να ψηφίσουν Λοβέρδο και αντίστοιχες συριζαϊκές αντιπάλους του Γιωργάκη. Με τον Ανδρουλάκη, μάλλον, θα πάνε Πασόκοι πολλοί οπότε σίγουρο το ενδιαφέρον.

Για το ΚΚΕ η αντιπολίτευση είναι δεδομένη. Για όλους και για όλα είναι αρνητικό και... αντιμπεριαλιστικό, φυσικά, γι'αυτό τα λεγόμενά του θεωρούνται (κακώς ενίοτε) ότι δεν ενδιαφέρουν, γενικά, την ελληνική κοινωνία, γιατί όλοι σχεδόν γνωρίζουν τι θα πει για ό,τι και να συμβεί.

Φυσικά, μια τέτοια γενική στάση είναι λαθεμένη και μάλλον από σταθερή προκατάληψη, κάτι για το οποίο δεν είναι ανεύθυνο και το ίδιο το ΚΚΕ.

Νομίζουμε πάντως, ότι μπορεί να παίζει θετικότερο ρόλο, όσο θα διαρκεί η ελληνική κοινωνικοποίησή του. Αυτή επιφέρει ήδη κάποιες αλλαγές στην πολιτική του, κάτι που μάλλον προκαλεί εσωτερικούς μικροκραδασμούς από τους πλέον δογματικούς του, π.χ. Παφίλη, που σίγουρα θα προέκυψαν από τις αλλαγές στις θέσεις του για ενδεχόμενους πολέμους..., αν δεν κάναμε λάθος στην ανάγνωση της Πολιτικής Απόφασης του πρόσφατου Συνεδρίου του.

Για τον Βαρουφάκη δεν χρειάζονται πολλά, γιατί, συνήθως, ούτε ο ίδιος γνωρίζει τι ακριβώς λέει, ή εφαρμόζει την...

Πάντως όσο ο Σόρος είναι καλά, δεν έχει πρόβλημα ύπαρξης η «Μέρα 25» και η σύμπραξή του, αν χρειάζεται, με τον Τσίπρα.

Όσο για τον Βελόπουλο, το μόνο κόμμα που είναι επίσημα ενάντιο στον εμβολιασμό, δεν αξίζει νομίζουμε σοβαρό σχολιασμό.

Η παραπάνω παρουσίαση της εσωτερικής κατάστασης, δυστυχώς, μόνο σοβαρή ελπίδα δεν παρέχει και μένει στον Ελληνικό λαό να αντιδράσει για την, τουλάχιστον, επιβίωσή του. Η πρόοδος και ανάπτυξη εξαρτάται από τον ίδιο μόνο πλέον.

Υποπτη παρέλαση «σεσημασμένων»

Σε πολλά Μέσα, ακρόασης και θέασης, και ειδικά στο «κλίμα» της νέας αυτοκρατορίας στα ΜΜΕ, του Μαρινάκη παρελαύνουν καθημερινά περίεργα πρόσωπα, παλιές «περσόνες», περιθωριοποιημένες μέχρι τώρα (δικαίως!) ή και μη προβλημένες (και πάλι, δικαίως!), όπως Βενιζέλος, Αννούλα, Τσούκαλης (του ΕΛΙΑΜΕΠ!) κ.λπ.

Τι συμβαίνει; Θα έχουμε τίποτα νέες εκπλήξεις του τύπου Σχοινά, Στυλιανίδη (ένθερμου θια-

σώτη Ανάν!) Πατέλη και Γιατρομανωλάκη (μιας χρήσης και στόχου) «Κατερίνας» και άλλων τοιούτων;

Συμπλήρωση: Μήπως να ελπίζουμε και σε μια απρόοπτη προσφορά, την αποκάλυψη από το συγκρότημα το όνομα του περιβόητου (για δύο μέρες μόνο...) «γυουρουνιού» της περιόδου μπεκατωρολογίας, μεγάλης «επιτυχίας», ανολοκλήρωτης, όμως της αντίθετης εφημερίδας («Δημοκρατία»);

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΗ Η ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΔΕΗ

Να γίνει ξανά ενιαία ΔΕΚΟ : Δημόσια Επιχείρηση Κοινού Οφέλους

Όταν ιδρύθηκε η ΔΕΗ το 1950 εξαγόρασε τις **415 ιδιωτικές και δημοτικές εταιρίες ηλεκτρισμού** που λειτουργούσαν σε διάφορες πόλεις και εθνικοποιήθηκε ως μονοπώλιό της η κατασκευή έργων παραγωγής, η παράγωγή, η διανομή και η πώληση ηλεκτρισμού. Έτσι εξηλεκτρίστηκε σε λίγα χρόνια όλη η χώρα, έως το τελευταίο χωριό, ενώ συνέβαλε στην ανάπτυξη ηλεκτροδοτώντας επιχειρήσεις και βιομηχανίες.

Αυτό δεν άρεσε στα όρνεα της Ε.Ε. που, στο όνομα του «ελεύθερου και ανόθευτου ανταγωνισμού»(!), απαιτούν το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας και των δημόσιων επιχειρήσεων. **Έτσι αρχίζει το ξήλωμα της ΔΕΗ από το 1999.**

Οι εποχές Σημίτη - Γιωργάκη

Την εποχή του Σημίτη η ενιαία ΔΕΗ μετατρέπεται σε Α.Ε., δηλ. μετοχοποιείται, και πωλείται σε ιδιώτες το 49% με το ν. 2773/1999 Ιδρύεται, επίσης, η ΡΑΕ (Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας) που σύμφωνα με τον ίδιο νόμο *«Παρακολουθεί και ελέγχει τη λειτουργία της αγοράς ενέργειας σε όλους τους τομείς της και εισηγείται στα αρμόδια όργανα τη λήψη των αναγκαίων μέτρων για την τήρηση των κανόνων του ανταγωνισμού και την προστασία των καταναλωτών»!* Δίνεται επίσης με τον ίδιο νόμο η δυνατότητα ίδρυσης ιδιωτικών παρόχων ηλεκτρικής ενέργειας, δηλ. εμπορίας και παραγωγής.

Την εποχή του ΓΑΠ με το πρώτο μνημόνιο και με το ν. 4001/2011 η ενιαία ΔΕΗ διασπάται σε ΔΕΗ ΑΕ παραγωγής και εμπορίας, που κατέχει δηλ. τις μονάδες παραγωγής (θερμικές, υδροηλεκτρικές και ΑΠΕ) εκδίδει και εισπράττει τους λογαριασμούς, και στις θυγατρικές της τον ΑΔΜΗΕ (Ανεξάρτητος Διαχειριστής Μεταφοράς Ηλεκτρικής Ενέργειας), που έχει αρμοδιότητα για τα δίκτυα υψηλής τάσης, τη διασύνδεσή τους με τις μονάδες εγχώριες μονάδες παραγωγής και με τις γειτονικές χώρες για τις εισαγωγές και τις εξαγωγές ηλ. ρεύματος, και τον ΔΕΔΔΗΕ (Διαχειριστής Ελληνικού Δικτύου Διανομής Ηλεκτρικής Ενέργειας) που έχει την αρμοδιότητα του δικτύου χαμηλής τάσης, τις βλάβες, τα ρολόγια δηλ τοποθέτηση, αντικατάσταση και μέτρηση της κατανάλωσης που διαβιβάζει στη ΔΕΗ ΑΕ. Οι θυγατρικές αυτές ανήκαν έως τότε στον όμιλο της ΔΕΗ ΑΕ, έχουν όμως δικές τους διοικήσεις. Είναι τα προεόρτια της πλήρους ιδιωτικοποίησης. Με το ν. 3986/2011 ιδρύεται το ΤΑΙΠΕΔ (Ταμείο Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου), που είναι ΑΕ, λειτουργεί με ιδιωτικονομικά κριτήρια και ελέγχεται έμμεσα από το Δημόσιο, στο οποίο με πίεση των δανειστών

εκχωρούνται με υπουργικές αποφάσεις ΔΕΚΟ και άλλα περιουσιακά στοιχεία του δημοσίου.

Εποχή Σαμαρά – Τσίπρα

Την εποχή του Σαμαρά με το δεύτερο μνημόνιο του 2012 έγινε η εκχώρηση του 17% της ΔΕΗ Α.Ε. στο ΤΑΙΠΕΔ με την 206/2012 απόφαση της Διυπουργικής Επιτροπής Αναδιαρθρώσεων και Αποκρατικοποιήσεων. Η τρόικα απαιτούσε να πουληθεί το 17% αλλά αυτό δεν έγινε. Το 2014 ζητούσαν επίσης να πουληθεί ο ΑΔΜΗΕ και το 30% της ΔΕΗ, η περιβόητη «μικρή ΔΕΗ» που προβλεπόταν στο νόμο 4273/2014. Στόχος ήταν η προώθηση των ιδιωτικών εταιριών και η βίαιη μείωση των πελατών της ΔΕΗ με το 30% αυτών να μεταβιβάζεται εσσιθελικά στην ιδιωτική πλέον μικρή ΔΕΗ.

Την εποχή του Τσίπρα δεν πραγματοποιήθηκε η «μικρή ΔΕΗ», όμως με το τρίτο μνημόνιο (ν. 4336/2015) επιβλήθηκε στη ΔΕΗ να πουλάει τα περιβόητα ΝΟΜΕ (Nouvelle Organisation du Marché de l'Electricité (!)), δηλαδή μέρος της παραγωγής της στους ιδιώτες παρόχους-ανταγωνιστές της σε τιμές κάτω του κόστους, με στόχο το 2020 η ΔΕΗ να έχει μερίδιο μόνο το 50% της αγοράς! Οι ιδιώτες πάροχοι το φθινό ρεύμα που αγόραζαν από τη ΔΕΗ σε μεγάλο ποσοστό το πουλούσαν στο εξωτερικό κερδίζοντας πολλαπλάσια. Ιδιωτικοποίησε με το ν. 4389/2016 τον ΑΔΜΗΕ, μεταβιβάζοντας τις μετοχές της ΔΕΗ στον ΑΔΜΗΕ Από αυτές το 51% των μετοχών στο Χρηματιστήριο, το 25% στο Δημόσιο και το 24% το πουλησε σε κινέζικη εταιρεία. Μετέφερε το υπόλοιπο 34% της ΔΕΗ στο Υπερταμείο, δηλ. στους δανειστές. (Το Εποπτικό του Συμβούλιο αποτελείται από έναν Γάλλο, έναν Ισπανό και τρεις Έλληνες).

Η εποχή Μητσοτάκη

Κι έρχεται η **ακόμη πιο καταστροφική εποχή του Μητσοτάκη**, που, χωρίς μνημόνια πλέον, καταργεί τα ΝΟΜΕ, λειτουργεί το Χρηματιστήριο Ενέργειας, που ψηφίστηκε επί ΣΥΡΙΖΑ με το μνημονιακό ν. 4512/2018, και έτσι ιδιωτικοποιείται πλήρως ένα δημόσιο αγαθό, που είναι η ηλεκτρική ενέργεια, και εκτοξεύεται η χονδρική τιμή της σε ύψη-ρεκόρ και μετακυλιέται στους λογαριασμούς της ΔΕΗ και των ιδιωτών παρόχων στους καταναλωτές. Πενταπλασιάζεται η τιμή χονδρικής μέσα σε 10 μήνες, χωρίς να τίθεται κάποιο ανώτατο όριο στην ασύστολη κερδοσκοπία από τη ΡΑΕ και το Υπουργείο Ανάπτυξης. **Συνεχίζει τη διάλυση ο Μητσοτάκης** με το πρόωρο κλείσιμο των λιγνιτικών μονάδων για να αυξήσει κι άλλο τις τι- →

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΗ Η ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΔΕΗ

μές, αφού σε πολύ μεγάλο ποσοστό η παραγωγή επαφίεται σε μονάδες εισαγόμενου φυσικού αερίου (το φετινό Σεπτέμβρη το ποσοστό συμμετοχής του στην παραγωγή ηλεκτρ. ρεύματος ήταν 78%) ενώ παράλληλα αυξάνονται τα έλλειμματα εισαγωγών-εξαγωγών ηλεκτρικού ρεύματος με Βουλγαρία, Σκόπια, Τουρκία, Αλβανία και Ιταλία (το φετινό Αύγουστο με τους καύσωνες είχαμε έλλειμμα 591.000 μεγαβατώρες, τις οποίες πληρώνουμε). Πούλησε το 49% του ΔΕΔΔΗΕ (ν. 4601/2019) σε ένα αυστραλιανό fund και ετοιμάζεται να πουλήσει το 17% της ΔΕΗ ΑΕ που κατέχει το ΤΑΙΠΕΔ, πιθανότατα επίσης σε κάποιο fund.

Η ΔΕΗ έτσι θα μετατραπεί σε ιδιωτική εταιρεία. Οι τιμές του ρεύματος θα εκτοξευθούν ανεξέλεγκτα και στο όνομα της «ελεύθερης αγοράς» οι κυβερνήσεις θα έχουν άλλοθι να μην παρεμβαίνουν.

Επιστρέφουμε έτσι ολοταχώς στην προ του 1950 εποχή. Την εποχή των ιδιωτικών εταιρειών, όπως της αθηναϊκής Πάουερ και του πατρινού Γλαύκου. Η ενεργειακή φτώχεια που είναι προ των πυλών σημαίνει πληθωρισμό, ελλείμματα. εξάρτηση και μείωση παραγωγής, που θα πλήξει σοβαρά νοικοκυριά, αγρότες και επιχειρήσεις. Η επιβολή της διάλυσης και του ξεπουλήματος της μεγαλύτε-

ρης και σημαντικότερης για την επιβίωση της χώρας ΔΕΚΟ από την Ε.Ε. με τον παραλογισμό των ιδιωτικοποιήσεων για τα κέρδη των εταιρειών τους και την ενίσχυση της εξάρτησης με τους πρόθυμους εγχώριους υποτακτικούς τους, χρειάζεται απάντηση, όταν αποκτήσουμε ελληνικές ηγεσίες: **Την επαναφορά της ΔΕΗ όπως ήταν έως το 1999.**

του Στάθη

Φυσικά όσο παραμένουμε στην Ε.Ε., ψηφίζουμε τους πιστούς υπηρέτες της και δεν αντιδρούμε, το μέλλον μας θα είναι δυσοίωνα.

Υπερβολή και Υποκρισία στις δύο κηδείες

Μεγάλος ντόρος σηκώθηκε με το θάνατο του σπουδαίου όντως Μίκη Θεοδωράκη, μεγάλου δημιουργού μουσικής, που σφράγισε την εποχή μας και μέσω αυτής μας έφερε κοντά σε όλους τους μεγάλους ποιητές μας, για την οποία άξιζε τις τιμές που του απονεμήθηκαν, όχι όμως στο βαθμό υπερβολής με τον οποίο επέπεσαν πάνω του τα αδηφάγα ΜΜΕ και οι ιδιοτελείς υμνητές του, με αποτέλεσμα, άδικο για εκείνον, να υπάρξει κορεσμός, με ό,τι αυτός συνεπάγεται...

Δεν ήταν, όμως, και η κοινωνική και πολιτική του διαδρομή ομότιμη της μουσικής. Ήταν διαφιλονικούμενη από πολλούς, άνιση, αντιφατική και εν πολλοίς αμφιλεγόμενη, κάτι που επιτείνει την υπερβολή, πρόσκαιρα ίσως, πιο έντονα.

Το αντίθετο ακριβώς συνέβη με την κηδεία (φροντίδα, κήδομαι=φροντίζω) του Ακη Τσοχατζόπουλου, περιώνυμου στελέχους του ΠΑΣΟΚ την εποχή της ακμής του. Η καταδίκη του για διαφθορά (ορθή, κατ'αρχήν,) έτρεψε σε φυγή όλους τους παντοιοτρόπως ευεργετηθέντες από αυτόν, όλους αυτούς που, υπό την σκέπην του, επλούτισαν, έκτισαν καριέρες, συνεργάτες που έκαναν τα ίδια, ίσως και χειρότερα, και συνεχίζουν να απολαμβάνουν έως και το δικαίωμα να παρεμβαίνουν θρασύτατα και ηχηρά. **Η απόλυτη υποκρισία.**

Καλώς καταδικάστηκε, φυσικά. Αλλά οι εκα-

τοντάδες χιλιάδες που έσπευσαν να εκτελέσουν την προτροπή του αρχηγού τους, **«μπορείτε να κάνετε ένα δωράκι στον εαυτό σας, όχι όμως και πεντακόσια εκατομμύρια»(!)** δεν αισθάνθηκαν καμιά τύψη που αγνόησαν το θάνατό του, όντες όμοιοι μ'αυτόν; Θα πουν, ίσως, κάποιοι ότι έτσι είναι οι άνθρωποι. Οχι όλοι, πάντως.

Υπάρχει τώρα και τρίτη κηδεία, που, ευτυχώς, βρίσκεται στο μέσο των παραπάνω δύο. Η κηδεία της, όπως και αποδείχθηκε, γενικά αγαπητής Φώφης Γεννηματά. Πράγματι αντιμετώπισε θαυμαστά τον θάνατο και η θλίψη και οι έπαινοι ήσαν ισοδύναμοι με την προσωπικότητά της και δεν διήρκεσαν υπερβολικά. Κάπως έτσι πρέπει να αντιμετωπίζονται όσο αρμόζει σε όλες τις περιστάσεις οι θάνατοι.

Γιάννα μέχρι 2040!!!

Εκεί που λέγαμε ότι η καταστρεπτική πανδημία είχε και ένα καλό αποτέλεσμα, το να μην επιτρέψει στην χρυσοποίκιλτη Γιάννα να μας επιτίθεται με την επιτροπή της για το 1821 και να μας μεταφέρει όλα τ'ανθελληνικά του ΕΛΙΑΜΕΠ και των ομοίων του, ξαφνικά πρόσφατα μας πληροφόρησαν ότι η επιτροπή αυτή θα μετατραπεί σε φόρουμ Ελλάδα το 2040!!! Φαντάζεται κανείς τι πρόκειται να μας περιμένει για τα 19 επόμενα χρόνια.

Ενα μόνο πρόλαβε να περάσει για το 1821, συμπόσιο αφιερωμένο στον Αλή Πασά! Κύριε, ελέησον!

Η περιβόητη αξιολόγηση

Όλοι, ανεξαιρέτως, ομνύουν κατ' αρχήν στην αξιολόγηση παντού στο δημόσιο χώρο (στον ιδιωτικό ισχύει, χωρίς «κατ' αρχήν»). Όμως η ειλικρίνεια αυτών των τοποθετήσεων ελέγχεται, σχεδόν σε όλους, ως απλώς προσχηματική, μια που τη θέλουν, μόνο εάν την ασκούν οι ίδιοι και όχι θεσμικά, διότι τότε θα την ασκήσουν, όταν έλθουν οι «άλλοι» στην εξουσία, με τον, ίδιο τρόπο, κάτι που, φυσικά, δεν «συμφέρει» γενικώς. Και τούτο συμβαίνει, διότι δεν «ομνύουν» στην αξιολόγηση αλλά στο «κατ' αρχήν», δηλαδή στις προϋποθέσεις κριτηρίων, που είναι όλα ή μπορούν να καταστούν εύλατα από τους δυνητικά «πληττόμενους».

Αυτό συμβαίνει τώρα στην ήδη θεσπισμένη αξιολόγηση για όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης. Υποτίθεται ότι ο νέος νόμος θα αρχίσει να εφαρμόζεται από αυτή τη σχολική χρονιά και ήδη κηρύχτηκε απεργία, που όμως κρίθηκε από τις δικαστικές αρχές παράνομη, γιατί δεν τηρήθηκε ο νόμος (50%+1 πλειοψηφία όλων των καλούμενων να απεργήσουν, κάτι που οι συνήθεις συνδικαλιστές δεν αντέχουν ούτε να το σκεφτούν, κακώς φυσικά!), που δεν επιτρέπει πλέον τη συνδικαλιστική εξουσία απόφασης, ερήμην συνήθως αυτών που εκπροσωπούν και, πιθανόν, σύμφωνα μόνο σε εξωεκπαιδευτικές σκοπιμότητες, δηλαδή στενά κομματικές.

Φυσικά το πρόβλημα είναι (και ορθά) με τι κριτήρια ασκείται η αξιολόγηση, μια που οι προηγούμενες ήταν, συνήθως, γενικά διαβλητές. Δεν έγινε όμως συζήτηση, έστω αντιπαράθεση έντονα, επί των κριτηρίων ή πληροφόρηση σχετικά μ' αυτήν. Αν έγινε, ανεξάρτητα από το σε πόσα υπήρξε συμφωνία, έπρεπε πρώτα να αρχίσει η θεσπισμένη ήδη αξιολόγηση, σύμφωνα με «νόμιμο»(!) νόμο

και στην εφαρμογή, αν αναφανούν ατασθαλίες(!) ή κριθούν τα θεσπισμένα μη αξιόπιστα, τότε να κηρυχθεί, και που τότε θα είναι ευχερής και η νομιμότητα με την έγκριση του 50%+1!

Έτσι θα κριθεί και θα ...αξιολογηθεί και η συνδικαλιστική δράση!

Ειδικότερα για τους εκπαιδευτικούς

Πάντως, απασχόλησε έντονα την επικαιρότητα η αντίδραση των εκπαιδευτικών στην επικείμενη αξιολόγηση, η απεργία τους και η αντίδραση της Κεραμέως να προσφύγει στη δικαιοσύνη για να κριθεί η απεργία τους παράνομη και καταχρηστική. Όπως κι έγινε. Είναι σαφές ότι η κυβέρνηση Μητσοτάκη μόνο για την αναβάθμιση του δημόσιου σχολείου δεν ενδιαφέρεται. Ως γνήσια συντηρητική κυβέρνηση. Το ερώτημα όμως είναι τι κάνουν οι εκπαιδευτικοί.

Η εποχή του τυφλού ΟΧΙ σε όλα χωρίς καμμία αντιπρόταση δημιουργική και παραγωγική έχει παρέλθει αμετάκλητα. Και είναι βέβαιο ότι η αναβάθμιση του σχολείου μόνο μέσα από ουσιαστική αξιολόγηση των μονάδων, των μαθητών και των καθηγητών, μπορεί να επιτευχθεί. Δυστυχώς, η αξιολόγηση θεωρείται ταμπού για ένα μέρος του πολιτικού κόσμου, της Αριστεράς. Και έτσι έχουν γαλουχηθεί γενιές ολόκληρες μαθητών και δασκάλων/καθηγητών. Κάτι το οποίο με τη σειρά του διαχέει την αντίληψη περί ήσσοнос προσπάθειας και απουσίας κάθε ελέγχου σε όλο τον πληθυσμό και σε όλες τις παραγωγικές και κοινωνικές δομές. Πληρώνουμε βαρύ τίμημα ως κοινωνία για αυτή την αντίληψη εδώ και δεκαετίες. Οποιοδήποτε προοδευτική πρόταση θα όφειλε να έχει στην κορυφή της ατζέντας της αυτό το θέμα.

Η γλώσσα μας υπό διωγμόν

Η Ελληνική γλώσσα εθεωρείτο ως η γλώσσα των Θεών. Δυστυχώς, τα τελευταία, όμως χρόνια η ξеноμανία μας έχει κυριεύσει και όλοι φαίνονται ως σαν να αμιλλώνται πώς να την καταστρέψουν, με σημαιοφόρο την ελληνική, υποτίθεται, τηλεόραση, ακουστικά και τηλεοπτικά με εμπροσθοφυλακή τα δημόσια(!) κανάλια. Το τι λέγεται και τι γράφεται δε λέγεται, χωρίς κανείς, σχεδόν, να αντιδρά. Οπου να'ναι και οι «δικαιωματιστές» θα μας πουν ότι καθένας έχει το δικαίωμα, να την χρησιμοποιεί (αν την χρησιμοποιεί) όπως εκείνος θέλει, όμως όταν χρησιμοποιεί ξένη γλώσσα ούτε που του περνάει από το μυαλό να την κάνει ό,τι θέλει.

Το περίεργο(!) είναι ότι ο γραπτός λόγος στα βιβλία και τον Τύπο είναι άψογος. Δεν μπορεί και στην τηλεόραση να έχουν ένα διορθωτή, τουλάχιστον στην Δημόσια; Κανείς δεν ενδιαφέρεται; Πού είναι οι ενώσεις των φιλόλογων, πού είναι η Ακαδη-

μία Αθηνών. Για το Υπουργείο Παιδείας δεν γίνεται λόγος. Οι μαζώξεις διάφορων Μπίλντεμπεργκ να είναι καλά... Οι «δάσκαλοι» γενικά προσπαθούν, αλλά οι μαθητές (και οι γονείς!) αδιαφορούν για τα Ελληνικά και πανηγυρίζουν για τα «proficiency» και τα «Sorbonne» (και καλώς, βέβαια, αλλά...). Και η «επάρκεια» (στα ελληνικά) απαιτείται μόνο για τους αιτούντες Ελληνική ιθαγένεια και όχι, τουλάχιστο, για τους εκφωνητές και σχολιαστές, τηλεοπτικά και ραδιοφωνικά, όπου εκεί γίνεται «της Αικατερίνης»!

Υπήρξε κάποτε νόμος που επέβαλλε οι επιγραφές όλων των καταστημάτων να είναι στα Ελληνικά και από κάτω, αν θέλουν οι καταστηματάρχες να φανούν «προοδευτικοί» (κάτι σαν Τσίπρες ή Γιωργάκηδες!), ας βάλουν ξενόγλωσσες, μικρότερου μέγεθους. **Τι γίνεται μ' αυτόν τον νόμο;**

Και, τελικά, πότε θα ξυπνήσουμε ;